

остало неизвѣстно, отишълъ първо въ Дакіѣ а оттамъ въ Паноніѣ и заселилъ ся съ свои-ты Българи между рѣкы Тисѣ и Марошь (680), а пятый — *Аццо* отвелъ свои-тѣ дружинѣ въ сѣвернѣ Италиѣ и заселилъ ся покрай рѣкѣ Тичино (663 г.)

Българе-ти, що бѣха подъ прѣдводителство на начяльника си Аспаруха, въ 678 г. минѣха на южнѣ-тѣ странѣ отъ Дунава въ Мисіѣ. Тукъ гы поерѣщиѣла голѣма помощъ отъ сѣплеменницы-ты имъ Славяне, които отпамтивѣка пѣшкали подъ Византійскѣ власть, нѣ нѣмало, кой да гы избави, та кога ся появили у тѣхъ Българе-ти, като еднакви тѣмъ по нравы, обичаи и вѣроисповѣданіе, тѣи изеднѣжъ имъ подали рѣкѣ за помощъ. Тогасъ Българе-ти усилены още повече, нападнѣли на Гръцкы-ты войскы и разбили гы навсѣкѣдѣ. Съ тѣмъ побѣдѣ надъ Византійскы-ты войскы Българе-ти ся утвърдиха въ новозавоеванѣ-тѣ имъ земѣ и положиха първѣ основѣ на *Българско-шо Господарство покрай Дунава*. Константинъ Погонатъ много ся мѣчилъ да изгони съ бой наши-ты изъ земѣ-тѣ си, нѣ друго нищо неможялъ да имъ направи, освѣнъ да подтвърди заключеныа миръ измежду Анастасіа и Кубрата.

И така отъ раздѣленіе-то на Кубратовы-ты сынове Българск^кй народъ достигна да има двѣ Господарства: едно покрай Волгѣ, а друго покрай Дунава. Българско-то Господарство покрай Волгѣ или Голѣма Българія сѣществувало до XIII вѣкѣ, въ който ся врѣвзе отъ Монголы-ты; испослѣ то пакъ ся